

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

α. Λ

β. Λ

γ. Σ

δ. Σ

ε. Λ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1 η συνοχή του λόγου επιτυγχάνεται με:

- Διαρθρωτικές λέξεις, που δηλώνουν: Επεξήγηση (δηλαδή), επίδοση (αλλά και), σύγκριση (τόσες... όσες), διάζευξη και αντίθεση (ή να..., ή να...), διάζευξη και προσθήκη (ή και...)
- Επανάληψη (6 φορές η λέξη μπορεί)
- Τα αντιθετικά ζεύγη των επιθέτων και άλλων φράσεων που χαρακτηρίζουν τα αποτελέσματα του έρωτα.

Η νοηματική σύνδεση επιτυγχάνεται επειδή η παράγραφος έχει ως κέντρο τον έρωτα και οι παραπάνω λέξεις και εκφραστικοί τρόποι δηλώνουν την πολυδιάστατη επίδρασή του στους

ανθρώπους. Η επανάληψη, ειδικά, του ρήματος «μπορεί» ενισχύει τη σύνδεση των νοημάτων στην παράγραφο αναδεικνύοντας τις δυνατότητες και τις επιδράσεις του έρωτα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Ο έρωτας μπορεί να σε στείλει στα ουράνια: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Ο έρωτας μπορεί να σε κάνει πολύ ευτυχισμένο/η

- Παραμένει ζωντανός: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Διατηρείται.

- Ο έρωτας όμως γεννιέται στο σταυροδρόμι των προσωπικών μας επιδιώξεων: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Ο έρωτας δημιουργείται, όταν επιδιώκουμε.

- Ο έρωτας φαντάζει ως το μαγικό εισιτήριο για τον κόσμο των ενηλίκων: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Νομίζουμε ότι, όταν ερωτευόμαστε, γινόμαστε ενήλικες.

- ο έρωτας λειτουργεί σαν μια υπενθύμιση: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Όταν είμαστε ερωτευμένοι, θυμόμαστε.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Η θύμηση της νιότης ξυπνά ευχάριστα συναισθήματα στο ποιητικό υποκείμενο (*μ' ευφραίνεις, με την καρδιά στα χείλη, γλύκα*). Αναπολεί με χαρά την ηλικία των είκοσι ετών, ηλικία γεμάτη ενέργεια (*Χορός το βήμα σου, ανασταίνει κ' η αύρα που ανασαίνεις, νεράκι πίνεις, και είν' αρχή ζωής μακαρισμένης*), αρχή μιας ευτυχισμένης ζωής, με θετική αύρα και διάθεση. Το στοιχείο που φαίνεται ότι νοηματοδοτεί τη ζωή του στη νεανική ηλικία και τροφοδοτεί γλυκά την ανάμνηση είναι ο έρωτας (*Και από το σπίτι να περνάς της πολυαγαπημένης*). Στην τρίτη στροφή του ποιήματος αποτυπώνεται η διασύνδεση έρωτα

και νιότης, φαίνεται ότι ο έρωτας είναι η δύναμη που προσδιορίζει τη συμπεριφορά του και τον τρόπο που βλέπει τον κόσμο, τον κάνει να χαίρεται τις ομορφιές της φύσης και τη γλύκα της νιότης και της ζωής και να θεωρεί την ανταπόκριση της αγαπημένης του ως φως και πηγή της μεγαλύτερης ευτυχίας.

Ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης και συναισθηματικής ανταπόκρισης του κειμένου, αλλά και τον παραστατικό τους κύκλο οι μαθητές/τριες μπορούν να εκφράσουν τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους με την αντίδραση του ποιητικού υποκειμένου. Ειδικότερα, μπορούν να τη θεωρήσουν υπερβολική και ρομαντική για τα δεδομένα της εποχής μας ή να συμφωνήσουν με την αναγεννητική δύναμη του έρωτα και τη γλυκιά ανάμνηση της νιότης.